

szej odpowiadały warunkom, wymagany przez ustawę niniejszą i Statut Muzułmańskiego Związku Religijnego dla zaistnienia wakufa.

(2) Spis ten zatwierdza Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych. Po zatwierdzeniu spisu objęte nim nieruchomości uzyskują charakter prawny wakufów w rozumieniu ustawy niniejszej, co wszakże nie stoi na przeszkodzie dochodzenia przez osoby trzecie roszczeń prywatno-prawnych w drodze sądowej.

Art. 47. Szczegółowe przepisy i regulaminy, wydawane przez władze Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej celem wykonania postanowień Statutu tego Związku, co do których nie zostało przewidziane uprzednie ich uzgodnienie z władzami państwowymi, wymagają dla swej ważności stwierdzenia przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, że nie zawierają postanowień sprzecznych z prawem obowiązującym, ustawą niniejszą oraz ze Statutem Muzułmańskiego Związku Religijnego.

Art. 48. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z interesowanymi ministrami, a w zakresie spraw aktów stanu cywilnego — Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 49. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy prawne w przedmiotach, unormowanych ustawą niniejszą.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Świątosławski*

241.

USTAWA

z dnia 21 kwietnia 1936 r.

o stosunku Państwa do Karaïmskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1. Karaïmski Związek Religijny w Rzeczypospolitej Polskiej, posiadający własny ustrój i własny zarząd wewnętrzny, jest samodzielny i niezależny od jakichkolwiek obcokrajowych władz duchownych lub świeckich.

Art. 2. Karaïmski Związek Religijny w Rzeczypospolitej Polskiej korzysta w swem życiu wewnętrznym z pełnej wolności rządzenia się, w ramach praw obowiązujących, przepisami swego Statutu (Ustawy Wewnętrznej), uznanego przez Państwo w drodze rozporządzenia Rady Ministrów. Statut Karaïmskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wraz z ustawą niniejszą podstawę prawną organizacji tego Związku.

Art. 3. (1) Zwierzchnią władzą Karaïmskiego Związku Religijnego jest Hachan Karaïmski w Rzeczypospolitej Polskiej, który sprawuje naczelną zarząd spraw wyznania, nadzór nad całym duchowieństwem karaïmskim i pieczę nad potrzebami religijnymi Karaïmów w Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Stanowisko Hachana jest dożywotnie. Siedzibą Hachana jest m. Wilno.

Art. 4. Hachan stoi na czele Karaïmskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej i reprezentuje go wobec władz państwowych, wobec kościołów i innych związków religijnych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, tudzież wobec karaïmskich związków religijnych zagranicznych, z którymi porozumiewa się bezpośrednio w sprawach religijnych.

Art. 5. W razie zawakowania stanowiska Hachana lub niemożności bezpośredniego sprawowania przezeń swych obowiązków, zastępuje go we wszystkich jego uprawnieniach Hazzan, któremu Hachan nadał godność Ułlu-Hazzana, a w razie braku Ułlu-Hazzana lub niemożności pełnienia przezeń funkcji — Hazzan m. Nowe Troki.

Art. 6. Wybór Hachana jest dokonywany na Zjeździe w m. Nowe Troki w obecności przedstawiciela Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przez wszystkich urzędujących Hazzanów i delegatów karaïmskich gmin wyznaniowych, po jednym z każdej gminy.

Art. 7. (1) W razie opróżnienia stanowiska Hachana, zastępca Hachana za pośrednictwem właściwego wojewody przedstawia najdalej w ciągu trzydziestu dni Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego spis kandydatów celem uzyskania zgody. Jeżeli skutkiem braku zgody na poszczególnych kandydatów w spisie pozostanie mniej, niż dwa nazwiska, zastępca Hachana ponownie przedstawia najdalej w ciągu następnych czterech dni nowego, względnie nowych kandydatów tak, by spis obejmował zawsze co najmniej dwóch kandydatów.

(2) Po otrzymaniu zawiadomienia od Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o zgodzie na kandydatów, zastępca Hachana sporządza ich listę oraz, ustalwszy w porozumieniu z właściwym wojewodą terminy i daty czynności wyborczych, zarządza wybór Hachana.

Art. 8. (1) Po ukończeniu wyborów zostaje spisany protokół, w którym:

1) stwierdza się prawidłowe ukonstytuowanie się Zjazdu z podaniem ilości uczestników, uprawnionych do głosowania,

2) stwierdza się, wymieniając liczbę głosów oddanych na poszczególnych kandydatów, który z kandydatów został obrany na Hachana,

3) stwierdza się, że wybrany kandydat wybór przyjął,

4) zostaje stwierdzona przez Zjazd prawidłowość dokonanego aktu wyborczego.

(2) Protokół Zjazdu w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach podpisuje zastępca Hachana, sekretarz oraz co najmniej trzech członków Zjazdu.

(3) Jeden egzemplarz tego protokołu załącza się do akt Sekretarjatu Hachana, drugi egzemplarz zastępca Hachana przedstawia wraz z aktami wyborczymi Wojewodzie Wileńskiemu, który przedkłada je ze swą opinią Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 9. Wybór Hachana podlega zatwierdzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej na przedstawienie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Przed objęciem urzędu składa elekt na ręce Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub jego przedstawiciela przysięgę według rot następującej:

„Przed Bogiem Wszechmogącym i Jego Dziesięciorgiem Przykazań przysięgam i obiecuję, jako Hachan Karaïmski, wierność Rzeczypospolitej Polskiej. Przysięgam i obiecuję, iż z zupełną lojalnością szanować będę Rząd, ustanowiony Konstytucją, że nie będę uczestniczył w żadnym porozumieniu ani nie będę obecny przy żadnych naradach, któreby mogły przynieść szkodę Państwu Polskiemu lub porządkowi publicznemu, i nie pozwolę memu duchowieństwu uczestniczyć w takich poczynaniach. Dbając o dobro i interes Państwa, będę się starał o uchylanie od niego wszelkich niebezpieczeństw, o których wiedziałbym, że mu grożą”, — poczem zaprzysiężony otrzymuje z rąk Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dekret Prezydenta Rzeczypospolitej o zatwierdzeniu wyboru i obejmuje swój urząd.

Art. 10. (1) O ile dotychczas obowiązujące prawodawstwo państwowe powierza sądownictwu duchownemu sprawy o nieważność lub o rozwiązanie małżeństwa, sądownictwo to sprawuje w pierwszej i ostatniej instancji Hachan, który przesyła akta sprawy najdalej w ciągu 7 dni od wydania wyroku prokuratorowi sądu okręgowego podług właściwości w przypadkach, określonych rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministra Sprawiedliwości.

(2) W ciągu miesiąca od dnia otrzymania akt sprawy prokurator może złożyć sądowi okręgowemu wniosek o uchylenie wyroku Hachana spowodu niezgodności z ustawami państwowymi. Sąd okręgowy rozpoznaje sprawę przy odpowiednim zastosowaniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Wyrok sądu okręgowego jest prawomocny.

Art. 11. (1) Organem doradczym Hachana jest Karaïmski Zarząd Duchowny z siedzibą w m. Nowe Troki, zwoływany przez Hachana, w miarę potrzeby, według jego uznania i obradujący pod jego przewodnictwem. Zarząd składa się z dwóch członków, mianowanych i odwoływanych przez Hachana spośród urzędujących Hazzanów.

(2) Nadzwyczajnym organem doradczym Hachana jest Wielki Karaïmski Zarząd Duchowny, zwoływany w miarę potrzeby i według uznania Hachana, na tegoż zarządzenie do m. Nowe Troki i obradujący pod jego przewodnictwem. W skład Wielkiego Zarządu Duchownego wchodzi wszyscy urzędujący Hazzanowie i zaproszone przez Hachana osoby świeckie. O zwołaniu Wielkiego Zarządu Duchownego zawiadamia Hachan równocześnie właściwego wojewodę.

Art. 12. Celem zaspakajania potrzeb religijnych Karaïmów Hachan może tworzyć na całym obszarze Państwa karaïmskie gminy wyznaniowe i tworzyć w nich zakłady dla celów religijnych. Tworzenie i znoszenie tych gmin, jak również zmiana ich granic i siedzib oraz tworzenie zakładów dla celów religijnych, wymaga uprzedniej zgody Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 13. (1) Na czele gminy wyznaniowej stoi Hazzan, którego zastępcą i pomocnikiem jest Szamasz, obaj wybierani przez ogólne zebranie członków karaïmskiej gminy wyznaniowej, zatwierdzani na stanowiskach przez Hachana. Pomocnikami Szamaszów są Ochuwczowie, których mianuje Hachan. Przed zatwierdzeniem na stanowiskach Hazzanów i Szamaszów Hachan upewnia się każdorazowo u właściwego wojewody, że władze państwowe nie podnoszą sprzeciwu przeciw osobie kandydata. Brak odpowiedzi wojewody w ciągu dni 45 uprawnia Hachana do zatwierdzenia kandydata. W razie sprzeciwu wojewody Hachan może odwołać się w terminie 14-dniowym od dnia doreczenia decyzji do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, który rozstrzyga sprawę ostatecznie.

(2) O usunięciu ze stanowiska lub zawieszeniu w czynnościach Hazzanów i Szamaszów Hachan zawiadamia w 10-dniowym terminie właściwego wojewodę.

Art. 14. (1) Hazzanowie i Szamaszowie składają przed objęciem swych obowiązków na ręce Hachana lub delegowanego przez niego jednego z członków Karaïmskiego Zarządu Duchownego w obecności właściwego starosty lub jego zastępcy przysięgę według rot następującej:

„Ja . . . . . obiecuję i przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu przed Jego Dziesięciorgiem Przykazań na powierzonym mi urzędzie Hazzana (Szamasza) być wiernym, posłusznym i oddanym Państwu Polskiemu, przepisów prawa strzec pilnie, dobro i pożytek Państwa mając zawsze przed oczyma; w powierzonych mej pieczy wiernych szacunek i wierność dla Państwa wzmacniać, zalecając posłuszeństwo wobec władz i praw; zasady wiary i mo-

ralności w ich serca wszczepiać, dążąc do uczynienia z nich dobrych i prawych obywateli kraju".

(2) Tekst roty, podpisany przez składającego przysięgę, przechowuje się w archiwum przy Hachanie, zaś odpis, poświadczony przez Hachana, tenże przesyła właściwemu staroście.

Art. 15. (1) W razie szkodliwej dla Państwa działalności Hazzana, Szamasza lub Ochuwczu może terytorjalnie właściwy wojewoda zażądać od Hachana wydania zarządzeń zapobiegawczych lub usunięcia danej osoby z zajmowanego stanowiska. W razie niespełnienia żądania wojewody przez Hachana do 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu żądania wojewody, rozstrzyga sprawę ostatecznie na wniosek wojewody Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, który może uznać stanowisko zajmowane przez daną osobę za opróżnione.

(2) Przeciw żądaniu wojewody przysługuje Hachanowi prawo wniesienia odwołania do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; odwołanie winno być wniesione za pośrednictwem wojewody w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu żądania wojewody. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozstrzyga odwołanie ostatecznie.

Art. 16. (1) Tylko osoby, posiadające obywatelstwo polskie, mogą piastować godności, stanowiska i urzędy duchowne, jako też korzystać z czynnego i biernego prawa wyborczego w karaïmskich gminach wyznaniowych.

(2) Od kandydatów na stanowiska Hachana, Hazzana i Szamasza wymagana jest ponadto znajomość języka polskiego w słowie i piśmie.

(3) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w zasługujących na szczególne uwzględnienie przypadkach zwolnić od powyższych wymogów.

Art. 17. Hachan, Hazzanowie i Szamaszowie korzystają ze wszystkich szczególnych uprawnień, jakie ustawodawstwo państwowe zapewnia osobom duchownym wyznań prawnie uznanych.

Art. 18. Jeżeli osoba duchowna, bądź osoba świecka, zajmująca w Karaïmskim Związku Religijnym jakiegokolwiek samodzielne lub kierownicze stanowisko, lub będąca członkiem jakiegokolwiek organu lub władzy tego Związku, uznana będzie prawomocnym wyrokiem sądowym winną zbrodni lub czynu karalnego, pochodzącego z chęci zysku lub przeciw moralności, — zostaje ona tem samem usunięta z zajmowanego stanowiska.

Art. 19. Zaspakajanie potrzeb religijnych Karaïmów, odbywających służbę wojskową, regulują specjalne przepisy, wydane przez Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 20. (1) Do czasu jednolitego unormowania sprawy prowadzenia ksiąg stanu cywilnego (me-

trykalnych), księgi te dla członków Karaïmskiego Związku Religijnego w miejscowościach, gdzie są urządzone karaïmskie gminy wyznaniowe, prowadzą w poręczonym zakresie działania Hazzanowie, których w tym zakresie upoważnia indywidualnie, na wniosek Hachana, terytorjalnie właściwy wojewoda. W upoważnieniu tem wojewoda określa okrąg, w którym Hazzan jest właściwym urzędnikiem stanu cywilnego. Poza obrębem tak określonych okręgów oraz w wypadku nieudzielenia Hazzanowi upoważnienia do prowadzenia ksiąg stanu cywilnego lub cofnięcia upoważnienia, księgi te dla członków Karaïmskiego Związku Religijnego prowadzą urzędy, wyznaczone przez wojewodę.

(2) W zakresie prowadzenia ksiąg stanu cywilnego podlegają Hazzanowie przepisom prawnym powszechnie obowiązującym oraz nadzorowi władz administracji ogólnej.

(3) W razie ujawnionych uchybień w prowadzeniu ksiąg stanu cywilnego, terytorjalnie właściwemu wojewodzie służy prawo udzielania Hazzanom upomnień oraz pozbawiania ich, po uprzednim zasięgnięciu opinii Hachana, funkcji. urzędników stanu cywilnego, co nie wyklucza odpowiedzialności karnej, w myśl ogólnie obowiązujących przepisów.

(4) Językiem urzędowym ksiąg stanu cywilnego jest język polski. Wszelkie zapisy w tych księgach winny być dokonywane w języku polskim. Również w tym języku winny być sporządzane odpisy, wyciągi, zaświadczenia, wykazy i t. p. pisma, wystawiane na podstawie ksiąg stanu cywilnego.

(5) Hazzanowie, prowadzący księgi stanu cywilnego, używają pieczęci, przewidzianej w art. 25 ust. (3), uwidoczniającej ponadto charakter pełnionych przez nich funkcji, jako urzędników stanu cywilnego.

Art. 21. Władze państwowe udzielają pomocy władzom i urzędom Karaïmskiego Związku Religijnego przy wykonywaniu ich zarządzeń: 1) w razie zawieszenia duchownego w czynnościach lub złożenia go z urzędu, 2) we wszystkich innych przypadkach, przewidzianych przez prawo obowiązujące.

Art. 22. Władze i urzędy duchowne posługują się językiem polskim, jako urzędowym, w stosunku z władzami i urzędami państwowymi i samorządowymi oraz osobami lub instytucjami, zwracającymi się do nich w języku polskim.

Art. 23. Opłaty za czynności, związane z prowadzeniem ksiąg stanu cywilnego, tudzież za dokumenty i zaświadczenia, wydawane przez organy Karaïmskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają zatwierdzeniu właściwych ministrów.

Art. 24. Sprawy opłat pocztowych za korespondencję urzędową władz i urzędów Karaïmskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej normują powszechnie obowiązujące pocztowe przepisy prawne.

Art. 25. (1) Hachan Karaimski w Rzeczypospolitej Polskiej posiada własną pieczęć.

(2) Hachanowi służy prawo posiadania godła państwowego w swej pieczęci. Pozatem pieczęć zawiera napis obwodowy z określeniem władzy duchownej w języku polskim.

(3) Hazzanowie używają pieczęci z godłem wyznaniowym i napisem obwodowym, zawierającym wyraz „Hazzan” oraz nazwę karaimskiej gminy wyznaniowej w języku polskim.

(4) Wzory pieczęci ustala Hachan, a podlegają one zatwierdzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 26. Nauka religii dla młodzieży wyznania karaimskiego w zakładach naukowych, których program obejmuje kształcenie młodzieży poniżej lat 18-tu, utrzymywanych w całości lub części przez Państwo lub ciała samorządowe, jest w ramach przepisów państwowych obowiązkowa i jest udzielana przez nauczycieli, mianowanych przez władze szkolne spośród osób, posiadających kwalifikacje, ustalone przez przepisy państwowe, oraz upoważnienie Hachana do nauczania religii.

Art. 27. (1) W sobotę odmawiać będą duchowni podczas nabożeństwa modlitwę za pomyślność Rzeczypospolitej i Jej Prezydenta, a w dni świąt państwowych odprawią uroczyste nabożeństwo na intencję Rzeczypospolitej, Jej Prezydenta, Rządu i Wojska.

(2) W dni świąteczne, ustalone przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, na wniosek Hachana, młodzież szkolna wyznania karaimskiego wolna jest od zajęć.

Art. 28. (1) Karaimski Związek Religijny w Rzeczypospolitej Polskiej jest osobą prawną i może w granicach powszechnie obowiązujących przepisów państwowych nabywać, zbywać, obciążać, zarządzać i rozporządzać swoim majątkiem ruchomym i nieruchomym dla swych celów wyznaniowych i dobroczynnych.

(2) Wpisanie do ksiąg hipotecznych Karaimskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej, jako prawnego właściciela swego majątku nieruchomego, odbywa się, na wniosek Hachana, na podstawie przepisów powszechnie obowiązujących.

(3) Pozbycie, obciążenie, zamiana lub zmiana przeznaczenia nieruchomego majątku Karaimskiego Związku Religijnego wymaga zgody wojewody wileńskiego.

(4) Majątek ruchomy i nieruchomy, mający, w myśl obowiązującego ustawodawstwa, charakter zabytkowy, podlega odnośnym przepisom o opiece nad zabytkami.

(5) Cmentarze, stanowiące własność Karaimskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają w przedmiocie zakładania, rozsze-

rzania i zamykania oraz zarządu niemi przepisom państwowym o cmentarzach wyznaniowych.

(6) Dochody z posiadanego przez Karaimski Związek Religijny majątku nieruchomego „Kiorklu Sała”, położonego w gminie Nowe Troki powiatu wileńsko-trockiego, przeznaczone są na utrzymanie Karaimskiego Zarządu Duchownego oraz na cele ogólne Związku. Dysponowanie temi dochodami należy do kompetencji Hachana w porozumieniu z członkami Karaimskiego Zarządu Duchownego.

Art. 29. Położonym w obrębie danej karaimskiej gminy wyznaniowej majątkiem, należącym do Karaimskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej, jego kienesami i cmentarzami zarządza pod nadzorem Hazzana zarząd karaimskiej gminy wyznaniowej. Zarząd ten składa się co najmniej z pięciu osób, wybieranych przez ogólne zebranie członków gminy wyznaniowej i zatwierdzonych przez Hachana, który zawiadamia z 14-dniowym uprzedzeniem właściwego wojewodę o dacie zwołania ogólnego zebrania oraz zawiadamia go w terminie 20-dniowym o dokonanych wyborach na stanowisko Prezesa Zarządu.

Art. 30. Karaimski Związek Religijny w Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje na swoje potrzeby z kredytów, objętych budżetem państwowym, dotacje i zasiłki, przyznawane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 31. Należące do Karaimskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej kienesy i inne budynki, poświęcone wyłącznie służbie Bożej, tudzież takie dobra i prawa majątkowe, których dochód służy wyłącznie celom kultu religijnego i nie przyczynia się do osobistych dochodów duchowieństwa lub innych członków Związku, korzystają z ulg i zwolnień od podatków państwowych i komunalnych w granicach powszechnie obowiązujących przepisów państwowych. Pomieszczenia duchownych oraz lokale urzędowe władz duchownych Karaimskiego Związku Religijnego będą traktowane narówni z pomieszczeniami urzędowymi funkcjonariuszów państwowych i lokalami instytucji państwowych.

Art. 32. Budynki i pomieszczenia, będące w użytkowaniu Karaimskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają w zakresie ulg w dziedzinie zakwaterowania wojska w czasie pokoju, tudzież w dziedzinie rzeczowych świadczeń wojennych, powszechnie obowiązującym przepisom prawnym.

Art. 33. Szczegółowe przepisy i regulaminy, wydawane przez władzę duchowną Karaimskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej celem wykonania postanowień Statutu tego Związku, uzyskują moc obowiązującą po stwierdzeniu przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, że nie zawierają postanowień sprzecznych z ustawami państwowymi, ustawą niniejszą oraz ze

Statutem Karaimskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 34. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z interesowanymi ministrami, a w zakresie spraw aktów stanu cywilnego — Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 35. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy prawne w przedmiotach, unormowanych ustawą niniejszą.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Świętosławski*

242.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 9 kwietnia 1936 r.

o sprzedaży niektórych nieruchomości państwowych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 30 marca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 186) postanawiam co następuje:

Art. 1. Zezwala się na sprzedaż następujących nieruchomości, stanowiących własność Skarbu Państwa i pozostających pod zarządem wojska:

- 1) nieruchomości, położonej w Warszawie — Pole Mokotowskie, o powierzchni 122 ha;
- 2) gruntów pofortecznych Antoninów, położonych w Warszawie, o powierzchni 27 ha;
- 3) gruntów pofortecznych Lewiepole, położonych w Warszawie, o powierzchni 17 ha;
- 4) gruntów pofortecznych Lewinów, położonych w Warszawie, o powierzchni 12,46 ha;
- 5) placów, położonych w Warszawie przy ul. Elbląskiej i Przasnyskiej, o powierzchni 14 ha;
- 6) gruntów wraz z zabudowaniami, położonych w Warszawie przy ul. Powązkowskiej Nr. 28, 30 i 39, o powierzchni 2,4 ha;

7) parcel budowlanych, położonych w Krakowie przy ul. Rakowickiej, o powierzchni 1,7 ha;

8) gruntów pofortecznych, położonych w Krakowie, o powierzchni 38,4 ha.

Art. 2. (1) Plan sprzedaży wymienionych w art. 1 nieruchomości ustali Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

(2) Cenę i warunki sprzedaży wymienionych nieruchomości ustali Komisja szacunkowa, ustanowiona przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 3. Wpływy, uzyskane ze sprzedaży wymienionych w art. 1 nieruchomości, przeznaczają się na Fundusz Obrony Narodowej.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

243.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 1 i 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publiczno-prawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 50, poz. 336) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 225) wprowadza się zmiany następujące:

1) W § 2 w ust. (1) na końcu punktu 3) kropkę zastępuje się średnikiem, poczem dodaje się nowy punkt, oznaczony jako 4), w brzmieniu następującem: